2025/1169

10.6.2025

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2025/1169

ze dne 5. června 2025

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na 18. zasedání Výboru smluvních stran Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí k přijetí doporučení a závěrů určených několika státům, které jsou stranami úmluvy, v souvislosti s prováděním uvedené úmluvy, pokud jde o záležitosti týkající se orgánů a veřejné správy Unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 336 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie uzavřela Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (dále jen „úmluva“) rozhodnutím Rady (EU) 2023/1075 ([1]), pokud jde o orgány a veřejnou správu Unie, a rozhodnutím Rady (EU) 2023/1076 ([2]), pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech, azylu a zásadu nenavracení, a to v rozsahu, v jakém spadají do výlučné pravomoci Unie; úmluva pro Unii vstoupila v platnost dne 1. října 2023.

(2) Podle čl. 66 odst. 1 úmluvy má na provádění úmluvy jejími smluvními stranami (dále jen „strany“) dohlížet expertní skupina pro boj proti násilí na ženách a domácímu násilí (dále jen „GREVIO“). Podle čl. 68 odst. 11 úmluvy má GREVIO přijímat své zprávy a závěry týkající se opatření přijatých dotčenou smluvní stranou k provedení ustanovení úmluvy.

(3) Výbor smluvních stran (dále jen „výbor“) může v souladu s čl. 68 odst. 12 úmluvy přijmout doporučení vycházející se zpráv a závěrů GREVIO určená straně úmluvy. Tato doporučení rozlišují mezi opatřeními, která by měla být přijata co nejdříve a jsou spojena s požadavkem, aby v období tří let byla výboru podána zpráva a těmi opatřeními, jež jsou sice důležitá, avšak jejichž provedení nemá stejnou míru naléhavosti. Po uplynutí daného tříletého období podává dotčená smluvní strana výboru zprávu o opatřeních přijatých v deseti konkrétních oblastech úmluvy. Na základě této zprávy a jakýchkoli dalších získaných informací přijme výbor závěry o provádění doporučení, které vypracuje sekretariát výboru.

(4) Podle čl. 68 odst. 3 úmluvy se proces hodnocení GREVIO po prvotním základním hodnocení dělí na kola (dále jen „kola tematického hodnocení“). První tematické kolo hodnocení s názvem „Budování důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti“ se zabývá 20 články Istanbulské úmluvy, konkrétně články 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 a 56. Na svém 17. zasedání konaném 17. prosince 2024 přijal výbor rozhodnutí o doporučeních, která mají být výborem přijata s ohledem na zprávy GREVIO přijaté v rámci prvního kola tematického hodnocení obsažené v dokumentu IC-CP(2024)10 rev.

(5) Očekává se, že výbor na svém 18. zasedání ve dnech 5. a 6. června 2025 přijme osm návrhů doporučení na základě prvního kola tematického hodnocení (dle jen „návrhy doporučení“) a dva návrhy závěrů o provádění úmluvy deseti smluvními stranami (dále jen „návrhy závěrů“, společně s návrhy doporučení dále jen „zamýšlené akty“)

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Albánie na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)2-prov;

([1]) Rozhodnutí Rady (EU) 2023/1075 ze dne 1. června 2023 o uzavření Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o orgány a veřejnou správu Unie, jménem Evropské unie (Úř. věst. L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Rozhodnutí Rady (EU) 2023/1076 ze dne 1. června 2023 o uzavření Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech, azyl a zásadu nenavracení, jménem Evropské unie (Úř. věst. L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Rakouska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)3-prov;

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Dánska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)4-prov;

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Finska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)5-prov;

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Monaka na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)6-prov;

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Černé Hory na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)7-prov;

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Španělska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)8-prov;

— Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Švédska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)9-prov;

— Závěry o provádění doporučení týkajících se San Marina přijatých výborem obsažené v dokumentu IC-CP(2025)10-prov a

— Závěry o provádění doporučení týkajících se Slovinska přijatých výborem obsažené v dokumentu IC-CP(2025)11-prov.

(6) V oblasti působnosti článku 336 Smlouvy o fungování EU má Unie výlučnou pravomoc přijímat ve vztahu ke svým vlastním orgánům a veřejné správě závazky stanovené v úmluvě. Soudní dvůr Evropské unie v bodu 305 svého posudku 1/19 ze dne 6. října 2021, Istanbulská úmluva ([3]), rozhodl, že významná část povinností, které se týkají přijímání preventivních a ochranných opatření, v podstatě platí pro Unii jak ve vztahu k pracovníkům její vlastní administrativy, tak ve vztahu k osobám z řad veřejnosti, které navštěvují prostory a budovy jejích orgánů, institucí a jiných subjektů. Soudní dvůr navíc v bodě 307 téhož posudku uvedl, že Unie by se neměla omezovat na stanovení minimálních požadavků nebo podpůrných opatření, nýbrž by měla sama zajistit, aby tyto povinnosti byly splněny v plném rozsahu. Zároveň by měl být rozsah povinností Unie vykládán s ohledem na její zvláštní povahu a pravomoci. Zejména vzhledem k tomu, že veřejná správa Unie nemá pravomoci v oblasti prosazování práva, měla by být doporučení týkající se záležitostí prosazování práva, jako je vydávání příkazů k vykázání, vykládána v tom smyslu, že vyžadují zajištění bezpečnosti oběti v mezích jejích pravomocí, například odepřením přístupu údajným pachatelům do prostor orgánů.

(7) Zamýšlené akty se týkají provádění ustanovení úmluvy, která se vztahují na Unii, pokud jde o její vlastní orgány a veřejnou správu. Je proto vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve výboru, pokud jde o záležitosti související s orgány a veřejnou správu Unie, neboť zamýšlené akty mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah práva Unie v tom smyslu, že mohou v budoucnu ovlivnit výklad příslušných ustanovení úmluvy.

(8) Pokud jde o Albánii, návrh doporučení zahrnuje potřebu: zajistit, aby příslušným politikám a opatřením pro předcházení a potírání všech forem násilí na ženách bylo poskytnuto dostatečné a udržitelné financování, a to i prostřednictvím transparentních postupů pro zajištění financování organizací hájících práva žen (článek 8 úmluvy); podporovat osvětové kampaně nebo programy a pravidelně posuzovat jejich dopad (článek 12 úmluvy); přijmout opatření k posílení účinnosti školení, a to i s ohledem na fluktuaci zaměstnanců (článek 15 úmluvy); rozšířit stávající programy pro pachatele a zavést programy zaměřené konkrétně na pachatele sexuálního násilí (článek 16 úmluvy); zvýšit financování a počet dostupných služeb pro ženy, které se staly oběťmi, zejména pro ženy se zvláštními potřebami (článek 20 úmluvy); zajistit obětem přístup ke komplexním zdravotnickým službám (článek 20 úmluvy); zajistit financování linek pomoci (článek 22 úmluvy); zajistit, aby oběti sexuálního násilí měly bezplatný přístup k forenznímu vyšetření (článek 25 úmluvy); přijmout opatření ke zlepšení oznamování ze strany žen, které se staly oběťmi, a zajistit v takových případech reakci zaměřenou na oběti zohledňující genderově citlivý přístup (články 49 a 50 úmluvy); zajistit, aby v případech týkajících se všech forem násilí, na něž se úmluva vztahuje, byly uplatňovány

([3]) Posudek Soudního dvora 1/19 ze dne 6. října 2021, *Istanbulská úmluva*, ECLI:EU:C:2021:832.

postupy vyhodnocování a řízení rizik (článek 51 úmluvy); lépe využívat příkazy k vykázání (článek 52 úmluvy); zajistit, aby ochranné příkazy byly dostupné a přístupné všem obětem (článek 53 úmluvy); vyhodnotit provádění ochranných opatření a zajistit, aby byla v souladu s úmluvou (článek 56 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(9) Pokud jde o Rakousko, návrh doporučení zahrnuje potřebu: vypracovat dlouhodobý komplexní akční plán / strategický politický dokument týkající se všech forem násilí, na něž se úmluva vztahuje (článek 7 úmluvy); shromažďovat rozčleněné údaje o počtu žen a dívek, které kontaktují sociální služby a žádají o pomoc v souvislosti se svými zkušenostmi s násilím na ženách (článek 11 úmluvy); informovat oběti o dostupnosti podpůrných služeb (článek 12 úmluvy); sledovat, jak výukové materiály přistupují k otázkám souvisejícím s domácím násilím a násilím na ženách (článek 14 úmluvy); poskytovat školení pro zaměstnance v obecných podpůrných službách (článek 15 úmluvy); zajistit, aby oběti měly přístup k udržitelným a cenově dostupným možnostem bydlení, a zajistit vydávání forenzních zpráv dokumentujících zranění (článek 20 úmluvy); zajistit, aby byla k dispozici místa v azylových domech (článek 22 úmluvy); zřídit po celé zemi další centra pro pomoc obětem sexuálního násilí s kvalifikovanými odborníky, kteří poskytují podporu a doporučení v souladu s úmluvou, a dočasně zajistit, aby stávající lékařské služby nabízely obětem odpovídající podporu (článek 25 úmluvy); zajistit, aby sankce byly úměrné závažnosti trestného činu ve všech případech týkajících se forem násilí páchaného na ženách, na něž se vztahuje úmluva (články 49 a 50 úmluvy), a zajistit používání ochranných příkazů a zabránit prodlevám mezi příkazy k vykázání a ochrannými příkazy (články 52 a 53 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(10) Pokud jde o Dánsko, návrh doporučení zahrnuje potřebu: zajistit, aby se genderové povaze všech forem násilí páchaného na ženách a domácího násilí dostalo nezbytné politické pozornosti (článek 7 úmluvy); pokračovat v úsilí o sestavování rozpočtu zohledňujícího rovnost žen a mužů (článek 8 úmluvy); zaručit důvěrnost při shromažďování údajů (článek 11 úmluvy); upřednostnit genderově citlivý přístup v preventivních iniciativách (článek 12 úmluvy); maximalizovat dopad úsilí v oblasti školení využitím odborných znalostí organizací hájících práva žen (článek 15 úmluvy); zřídit institucionalizované struktury pro spolupráci s cílem zajistit účinnou spolupráci mezi jednotlivými subjekty (článek 18 úmluvy); zajistit obětem přístup ke dlouhodobým službám psychologického poradenství (články 22 a 25 úmluvy); zvýšit povědomí aktérů trestního soudnictví o nových trestněprávních předpisech (články 49 a 50 úmluvy); zajistit, aby vyhodnocování rizik bylo prováděno v koordinaci s příslušnými aktéry (článek 51 úmluvy); zvýšit využívání příkazů k vykázání a ochranných příkazů k zajištění ochrany obětí (články 52 a 53 úmluvy) a zajistit řádné provádění opatření na ochranu obětí při vyšetřování a soudních řízeních (článek 56 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(11) Pokud jde o Finsko, návrh doporučení zahrnuje potřebu: vypracovat dlouhodobou vnitrostátní strategii zajišťující komplexní a koordinovaný přístup (článek 7 úmluvy); zajistit udržitelné mechanismy financování pro nevládní organizace poskytující odbornou podporu obětem (článek 8 úmluvy); stanovit standardizované kategorie údajů a harmonizovat systémy sběru údajů (článek 11 úmluvy); pravidelně provádět osvětové kampaně (článek 12 úmluvy); vyhodnocovat školení a využívat odborné znalosti organizací hájících práva žen (článek 15 úmluvy); zavést programy pro pachatele domácího násilí (článek 16 úmluvy); zřídit institucionalizované průřezové koordinační struktury zahrnující příslušné aktéry (článek 18 úmluvy); zřídit podpůrné služby s cílem podpořit zotavení a nezávislost obětí (článek 20 úmluvy); zajistit dostupnost podpůrných služeb (článek 22 úmluvy); zajistit zeměpisné rozložení krizových center pro znásilnění s cílem zajistit podporu všem obětem sexuálního násilí (článek 25 úmluvy); zajistit včasné vyšetřování a proaktivní shromažďování důkazů nad rámec oznámení obětí, aby bylo možné účinně stíhat případy násilí páchaného na ženách (články 49 a 50 úmluvy), přijmout opatření k zavedení standardizovaného mechanismu vyhodnocování rizik uplatňovaného systematicky (článek 51 úmluvy) a zvýšit používání příkazů k vykázání a posílit používání omezujících a ochranných příkazů (články 52 a 53 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(12) Pokud jde o Monako, návrh doporučení zahrnuje potřebu: vypracovat dlouhodobou zastřešující strategii zajišťující komplexní a koordinovaný politický přístup (článek 7 úmluvy); pokračovat ve shromažďování údajů o všech formách násilí páchaného na ženách, na něž se úmluva vztahuje (článek 11 úmluvy); rozšířit opatření pro předcházení domácímu násilí tak, aby zahrnovala i další formy násilí, na něž se vztahuje úmluva (článek 12 úmluvy); vypracovat výukové materiály o násilí páchaném na ženách (článek 14 úmluvy); zavést programy pro pachatele násilí (článek 16 úmluvy); zavést linky pomoci pro ženy, které jsou obětmi násilí (článek 22 úmluvy); zřídit centrum pro pomoc obětem znásilnění a sexuálního násilí, aby oběti měly přístup k psychologickému poradenství a podpoře (článek 25 úmluvy); zajistit, aby odborníci zapojení do trestního řízení měli dostatečné odborné znalosti a absolvovali školení genderově citlivého přístupu (články 49 a 50 úmluvy); standardizovat postupy koordinovaného vyhodnocování rizik pro příslušné útvary týkající se všech forem násilí, na něž se vztahuje úmluva (článek 51 úmluvy), a zajistit ochranu práv a zájmů obětí během vyšetřování a soudních řízení (článek 56 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(13) Pokud jde o Černou Horu, návrh doporučení zahrnuje potřebu: zajistit odpovídající lidské a finanční zdroje pro politiky, opatření a právní předpisy zaměřené na předcházení a potírání všech forem násilí na ženách a zajistit udržitelné financování nevládních organizací (článek 8 úmluvy); zajistit shromažďování a rozčleňování údajů všemi příslušnými zúčastněnými stranami (článek 11 úmluvy); zvýšit úsilí o provádění pravidelných preventivních opatření, vést osvětové kampaně a zdůrazňovat zvýšené riziko násilí, jemuž čelí oběti diskriminace z důvodu příslušnosti ke dvěma či více skupinám (článek 12 úmluvy); zvýšit úsilí o řešení stereotypů a předsudků vůči ženám v oblasti formálního vzdělávání, kultury a sdělovacích prostředků (článek 14 úmluvy); zajistit školení v oblasti násilí páchaného na ženách pro všechny odborníky, kteří přicházejí do styku s oběťmi (článek 15 úmluvy); vytvořit a rozšířit programy pro pachatele domácího násilí a pachatele sexuálního násilí (článek 16 úmluvy); zvýšit úsilí o posílení spolupráce mezi jednotlivými subjekty (článek 18 úmluvy); zajistit, aby poskytovatelé zdravotní péče prioritizovali ženy, které se staly oběťmi násilí na ženách a domácího násilí, a respektovali jejich soukromí (článek 20 úmluvy); zvýšit dostupnost služeb odborné podpory a poradenství pro oběti (článek 22 úmluvy); zřídit v celé zemi krizová centra pro oběti znásilnění nebo sexuálního násilí s cílem poskytnout pomoc obětem a odkázat je na psychologickou podporu (článek 25 úmluvy); zabránit opakovanému výslechu obětí násilí na ženách (články 49 a 50 úmluvy); zajistit, aby byla v případech domácího násilí systematicky prováděna vyhodnocení rizik (článek 51 úmluvy); zajistit, aby byly dostupné příkazy k vykázání a aby bylo účinně sledováno dodržování ochranných příkazů (články 52 a 53 úmluvy) a zajistit účinné využívání stávajících ochranných opatření a zavést dodatečná ochranná opatření v souladu s úmluvou (článek 56 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(14) Pokud jde o Španělsko, návrh doporučení zahrnuje potřebu: zapojit nevládní organizace do tvorby politik a hodnocení politik a opatření (článek 7 úmluvy); zajistit, aby shromážděné údaje byly rozčleněny (článek 11 úmluvy); učit děti o stěžejní roli souhlasu v sexuálních vztazích (článek 14 úmluvy); posílit školení všech příslušných odborníků, kteří se zabývají oběťmi a pachateli násilí páchaného na ženách (článek 15 úmluvy); zlepšit soulad programů pro pachatele s úmluvou (článek 16 úmluvy); zavést mechanismy spolupráce zahrnující více subjektů (článek 18 úmluvy); zajistit, aby oběti sexuálního násilí měly bezplatný přístup k podpůrným službám (článek 25 úmluvy); zabývat se faktory, které obětem brání v oznamování a které vedou k sekundární viktimizaci (články 49 a 50 úmluvy) a zajistit, aby příslušné orgány měly přístup k příkazům k vykázání v souladu s úmluvou a aby přijaly opatření k řádnému řešení porušení ochranných příkazů (články 52 a 53 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(15) Pokud jde o Švédsko, návrh doporučení zahrnuje potřebu: zajistit, aby politiky týkající se násilí páchaného na ženách zohledňovaly potřeby obětí vystavených diskriminaci z důvodu příslušnosti ke dvěma či více skupinám a vyhodnotily strategie pro přístup k jejich dopadu (článek 7 úmluvy); zajistit udržitelnou úroveň financování organizací hájících práva žen, které poskytují odborné podpůrné služby (článek 8 úmluvy); zajistit širší preventivní opatření u všech forem násilí páchaného na ženách (článek 12 úmluvy); zajistit, aby témata a zásady uvedené v článku 14 úmluvy byly vyučovány v praxi (článek 14 úmluvy); zavést systematická školení o všech formách násilí, na něž se vztahuje úmluva, pro příslušné odborníky (článek 15 úmluvy); vypracovat minimální normy pro

programy pro pachatele v souladu s úmluvou a zajistit vyhodnocování (článek 16 úmluvy); přijmout mechanismy koordinace a spolupráce mezi příslušnými subjekty (článek 18 úmluvy); zajistit, aby byl obětem zajištěn přístup ke zdravotní péči bez diskriminace (článek 20 úmluvy); zajistit přístup k azylovým domům pro všechny oběti (článek 22 úmluvy); zajistit dostatečný počet krizových center pro oběti znásilnění anebo sexuálního násilí v celé zemi (článek 25 úmluvy); přijmout opatření na podporu oznamování ze strany žen ohrožených diskriminací z důvodu příslušnosti ke dvěma či více skupinám (články 49 a 50 úmluvy); zajistit, aby byla systematicky a koordinovaně vyhodnocována rizika pro oběti a jejich děti (článek 51 úmluvy), a přijmout opatření k zajištění toho, aby příkazy k vykázání, omezující a ochranné příkazy (příkazy zakazující kontakt ve společném obydlí) byly vydávány rychle s okamžitým účinkem a bylo účinně sledováno jejich dodržování (články 52 a 53 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy doporučení jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(16) Pokud jde o San Marino, návrh závěrů zahrnuje potřebu: zajistit, aby vnitrostátní koordinační orgán koordinoval svou činnost s organizacemi občanské společnosti (článek 10 úmluvy) a pravidelně provádět průzkumy v oblasti viktimizace a podporovat výzkumné činnosti (článek 11 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy závěrů jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí.

(17) Pokud jde o Slovinsko, návrh závěrů zahrnuje potřebu přidělit úlohu koordinačního orgánu plně institucionalizovaným subjektům a zajistit nezbytné lidské a finanční zdroje (článek 10 úmluvy); zajistit komplexní shromažďování údajů o všech formách násilí podle úmluvy (článek 11 úmluvy) a přijmout opatření na podporu oznamování všech forem násilí páchaného na ženách (články 49 a 50 úmluvy). Vzhledem k tomu, že tyto návrhy závěrů jsou v souladu s politikami a cíli Unie a nevyvolávají žádné obavy, pokud jde o právo Unie, neměla by Unie vznášet námitky proti jejich přijetí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být zaujat jménem Unie na 18. zasedání Výboru smluvních stran zřízeného podle článku 67 Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, je nevznášet námitky proti přijetí těchto aktů:

(1) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Albánie na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)2-prov;

(2) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Rakouska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)3-prov;

(3) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Dánska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)4-prov;

(4) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Finska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)5-prov;

(5) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Monaka na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)6-prov;

(6) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Černé Hory na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)7-prov;

(7) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Španělska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)8-prov;

(8) Doporučení týkající se zvýšení důvěry poskytováním podpory, ochrany a spravedlnosti ze strany Švédska na základě Istanbulské úmluvy obsažené v dokumentu IC-CP(2025)9-prov;

(9) Závěry o provádění doporučení týkajících se San Marina přijatých Výborem smluvních stran obsažené v dokumentu IC-CP(2025)10-prov; a

(10) Závěry o provádění doporučení týkajících se Slovinska přijatých Výborem smluvních stran obsažené v dokumentu IC-CP(2025)11-prov.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 5. června 2025.

Za Radu

předseda

D. KLIMCZAK